

lem Jyllands Kjøbstæder paa Østkysten; man begik vistnok en Feil ved ikke tillige at forlange undersøgt de andre Linier, der kunde være Spørgsmaal om; man havde da havt flere Linier at sammenligne med hverandre og man kunde da paa en ganske anden Maade have bedømt Sagen, naar den var bleven forelagt med saadanne Oplysninger. Dette er imidlertid ikke skeet. Jeg troer, at der endnu kunde have været Anledning for Regjeringen til iaar at forlange Penge til at foretage en saadan Undersøgelse for. Ministeren vil maastee ders til svare, at det vilde have udfødt Sagen et Aar. Det er ganske vist, men det at udsætte Sagen et Aar er en Ubetydelighed mod Vigtigheden af at faae en Sag tilstrækkelig undersøgt, førend man begynder derpaa. Naar man var gaaet den Vej, kunde der til næste Aar have foreligget flere Forslag, hvoraf man da her paa Rigsdagen kunde have valgt det, man ansaae for det bedste. Jeg troer ogsaa, at det vilde have været hensigtsmæssigt og rigtigt, om man i en Sag, der er af en saadan Vigtighed som denne og som i en saa høj Grad berører Jyllands Interesser, havde isorveien forhørt sig hos Communerne i Jylland, hvorledes de opfattede denne Sag; man vilde da nu have vidst, i hvilken Grad man kunde vente, at en saadan Jernbane vilde kunne tilfredsstille. Dette er imidlertid ikke skeet, og jeg veed, at heller ikke Alle dele min Anskuelse i denne Retning. Den ærede 1ste Landsstingsmand for 8de Kreds (Læng) udtalte forleden, at han ansaae det for rigtigst ganske at overlade Bestemmelsen om Banelinien til Regjeringen, fordi, som han yttrede, man ikke her kunde blive enig om, hvor Banen skulde gaae, og den ærede Minister har udtalt noget Lignende angaaende det sidste Punkt. Jeg skal dog minde den ærede Landsstingsmand om, at man tidligere har behandlet en Sag, der var af en meget lignende Bessaffenhed, jeg siger til den Tid, da der blev forelagt Stænderne et fuldstændigt Veinet over de tilbagestaaende Chausseearbejder. Da sagde Regjeringen ikke, at den vilde have, at Veiene skulde anlægges netop paa de og de Stæder, den sagde heller ikke, at hvis man ikke gif ind paa Forslaget, vilde man slet Intet faae, og

den foreslog heller ikke, at man skulde begynde med en Chaussee fra Aarhus til Bønsbugt. Man behandlede imidlertid Sagen, man gav den forskjellige Tilføjninger og gjorde en Deel Forandringer, som Regjeringen gif ind paa og jeg mindes ikke, at der var nogen særdeles Banfælighed tilstede for at komme over denne Sag. Jeg troer, at naar Regjeringen ved denne Leilighed var gaaet frem omtrent paa den samme Maade som dengang med Hensyn til Veivæsenet, vilde vi have staaet i en langt bedre Stilling til Sagen end nu.

Blandt de vigtigste Grunde, der ere anførte for at vedtage Tværbanen, skal jeg først nævne den, at naar man nu gif ind paa en Tværbane, vilde man give et Stød til det hele Jernbænet i Jylland, og man vilde da nok komme til en Længdebane, og det er dernæst anført, at naar man ikke gif ind paa en Tværbane, vilde man give det hele Jernbænet i Jylland et Knæk og ikke fremkalde nogen Længdebane. Hvad den 1ste af disse Grunde angaaer, er det mig nu og vil formodentlig ogsaa for Eftertiden blive mig uskarligt, hvorledes det, som nu er uoverkommeligt, senere skulde blive overkommeligt. Ministeren svarer dertil, at hvad der er overkommeligt, maa være afhængigt af, hvorledes Omstændighederne til enhver Tid stille sig, og andet Svar kunde Ministeren jo heller ikke give. Jeg maa bede de Herrer at betænke, hvorvidt der heri virkelig ligger nogen Fortrøstning om nogen Længdebane. Jeg formaaer ikke at indsee dette, især naar man vil lægge Mærke til, at den nuværende finansielle Status maa kaldes god, og at der ikke, forekommer det mig, i den nærmeste Fremtid er nogen Rimelighed for at faae den bedre, men at den tværtimod rimeligvis vil blive sleitere, da der er flere Indtægter, som ville blive mindre og flere Udgifter, som ville blive større. Jeg kan derfor ikke gjøre mig noget Haab om, at det, der nu fra Regjeringens Standpunkt anses for uoverkommeligt, skulde blive overkommeligt senere, og hvis man dertil vil svare, at naar der først er begyndt paa en Tværbane, vil der være Saameget, der taler for at komme til en Længdebane, at man nok vil faae den, saa siger jeg, at dette er en